

ÜSTEĞMEN SAFFET

Arıburnu Cephesi'nin sol kanadında düşmanın eline geçmiş bir tepe vardı. Sonradan “Şehitler Tepesi” diye ün alan bu tepeye yerleştirilen makineli-tüfekler, yan ateşiyle Türk siperlerine büyük rahatsızlık ve zararlar vermektedir. Türk siperleri içine sanki bir kama gibi giren bu tepenin alınması için emir verilmişti. 125. Alay'ın 10. Bölük Komutanı Üsteğmen Saffet, 140 kişilik bir gönüllü bölüğüyle, 19. Tümen Komutanı Mustafa Kemal Paşa'nın huzuruna çıkarılmıştı. Bu olay için Atatürk diyor ki:

“7 Mayıs günü Kemalyeri mevkiinde gördüğüm bu hücum birliğinin erleri moral gücü yüksek, cesur ve nefesine güvenir gençlerdi. Bu çetin işi başaracaklarına, hal ve tavırlarıyla güvence veriyorlardı. Baskın planı hakkında kendilerine gereken bilgiyi verdim.” 7-8 Mayıs'a bağlayan gece bu baskın yapıldı, ama bunu fark eden düşman amansız bir mitralyöz ateşi açarak, yiğitlerimizin tepeyi almalarına engel oldu. Çünkü birlik komutanı Üsteğmen Saffet de iki kurşun yarası almıştı. Komutanı Mustafa Kemal'e yazdığı rapor aynen şöyleydi:

“Efendim, emr-i âliniz mucibince düşman siperlerine taarruz ettik. Erlerimin yarısı siperlerin üstüne atıldı, bir kısmı da benimle beraber siperlerin arkasını çevirdik, bombaları attık. Düşman siperlerden denize doğru kaçmaya başladı. On kişi şehit oldu, altı yaralımız vardı. Bendeniz de sol omzumdan vuruldum. Kurşun arkamdan çıktı. Askerim siperlerin önünde içeriye girmek üzereydi. Bendenizi de sargı mahalline getirdiler. Gelirken ihtiyatlara, diğer gönüllü subaylara malumat verdim. Asker bozulmadı. Hücumla devamla ileridekileri takviye ediniz, dedim. Düşman kaçıyor, Efendim, ileri harekate devam etsinler. Siperin içinde ölmediğime teessüf ediyorum. Aldığım yara ikinci kurşun yarasıdır. Vaktim yok; ellerinizden öperim sevgili cesur kumandanım efendim.”